

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera a soudkyň Veroniky Juříčkové a Jiřiny Chmelové v právní věci žalobkyně: **Střední škola PRIGO, s. r. o.**, sídlem Mojmírovců 1002/42, Ostrava, zastoupené JUDr. Radimem Kalabisem, Ph.D., Ó. Lysohorského 702, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, sídlem Karmelitská 529/5, Praha 1, proti rozhodnutí ministra školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 27. 1. 2022, č. j. MSMT-26401/2021-3, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2024, č. j. 3 A 33/2022-39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a řízení před městským soudem

[1] Žalobkyně podala žádost o převod činnosti střední školy, jejíž činnost dříve vykonávala zanikající právnická osoba Lékařské a přírodovědné GYMNÁZIUM PRIGO PRAHA, s. r. o. s kapacitou 124 žáků, na nástupnickou právnickou osobu (žalobkyni) v rejstříku škol a školských zařízení. Žalovaný jako správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že žádost obsahuje vady, proto usnesením ze dne 20. 7. 2021, č. j. MSMT-15199/2021-5, řízení o žádosti přerušil a vyzval žalobkyni k odstranění vad. Proti tomuto usnesení brojila žalobkyně rozkladem, který ministr školství, mládeže

a tělovýchovy (dále jen „ministr školství“) rozhodnutím ze dne 23. 11. 2021, č. j. MSMT-23475/2021-3, zamítl a usnesení o přerušení řízení potvrdil. Žalobkyně ve stanovené lhůtě neodstranila vady žádosti. Jelikož podaný rozklad neměl odkladný účinek, žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 8. 2021, č. j. MSMT-15199/2021-8, žádost žalobkyně zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně rozklad, který ministr školství rozhodnutím ze dne 27. 1. 2022 č. j. MSMT-26401/2021-3 zamítl a rozhodnutí žalovaného potvrdil.

[2] Proti rozhodnutí o rozkladu ze dne 27. 1. 2022 podala žalobkyně žalobu k Městskému soudu v Praze. Ten žalobu zamítl.

[3] Městský soud předně k výhradě žalovaného konstatoval, že se může zabývat i námitkami vůči usnesení žalovaného o přerušení řízení. Toto usnesení má totiž povahu rozhodnutí, kterým se upravuje vedení řízení před správním orgánem, je proto vyloučeno ze samostatného soudního přezkumu. Zákonnost tohoto usnesení je řešena až při přezkumu rozhodnutí ve věci samé jako součást posouzení zákonnosti správního řízení. Dále městský soud nepřisvědčil námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Tu nezpůsobuje ani odkaz ministra na dřívější rozhodnutí o rozkladu ze dne 23. 11. 2021.

[4] Při věcném přezkumu se městský soud částečně ztotožnil se žalobkyní v tom, že by nástupnická právnická osoba neměla opětovně přikládat veškeré údaje a doklady dle § 147 odst. 1 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon). Současně však dle městského soudu nelze dovodit, že by žalovaný nemohl požadovat žádné údaje. Městský soud se ztotožnil se závěrem žalovaného, že bylo namíste nově požadovat doložení stanoviska Středočeského kraje ve smyslu § 147 odst. 1 písm. q) školského zákona, neboť na žalobkyni přechází v důsledku fúze činnost vykonávaná ve Středočeském kraji, přičemž žalobkyně doposud působila pouze na území kraje Moravskoslezského. Městský soud dále vytknul ministru školství, že v rozhodnutí o rozkladu ze dne 23. 11. 2021 nerozvedl důvody, pro které bylo legitimní po žalobkyni požadovat doložení dokumentů dle § 147 odst. 1 písm. f), g) a h) školského zákona, tato skutečnost však neměla vliv na zákonnost přezkoumávaného rozhodnutí o rozkladu ze dne 27. 1. 2022. Městský soud totiž dospěl k závěru, že je nepochybné, že při fúzi může dojít ke změně personálního nebo majetkového zajištění a financování činnosti školy, tyto podklady si přitom žalovaný nemůže obstarat z úřední činnosti. Ve vztahu k dalším požadovaným dokladům pak žalobkyně dle městského soudu neprokázala, že by dříve předložené doklady byly stále aktuální, a to ani poté, kdy žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí uvedl skutečnosti, které aktuálnost podkladů zpochybňují.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[5] Proti rozsudku městského soudu podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) kasační stížnost.

[6] **Stěžovatelka** uvádí, že žádost o zápis změny v údajích nemusí obsahovat všechny náležitosti tak jako žádost o zápis školy nebo školského zařízení do rejstříku, ale pouze ty doklady a údaje, které jsou k provedení této změny nezbytné. Stěžovatelka požadovala toliko změnu zapsaných údajů, jež byla vyvolána fúzí dvou právnických osob za účelem optimalizace činnosti stěžovatelky. Veškeré potřebné podklady měl již správní orgány k dispozici ve spise týkajícím se zanikající právnické osoby, přesto stěžovatelku vyzval

pokračování

k doložení pokladů dle § 147 odst. 1 písm. f), g), h) a q) školského zákona, což se fakticky rovná požadavkům pro zápis nové školy. Na činnosti školy na adrese Za Humny 338, Pchery, se přitom nic nemění, pouze se v rámci optimalizace sloučí pod stěžovatelku. Z dikce § 149 odst. 3 školského zákona není možno dovodit, že by žadatel o změnu zápisu údaje o zřizovateli musel znovu požádat o stanovisko kraje, rozhodující orgán navíc není tímto stanoviskem vázán. Žalovaný se nevypořádal s důkazními návrhy stěžovatelky, ani neuvedl, že by podklady založené ve spise byly nedostatečné nebo že by nebylo možno tyto podklady v řízení použít, případně, proč jejich využití není možné. Městský soud se s argumentací stěžovatelky nevypořádal, naopak pouze převzal argumentaci žalovaného.

[7] **Žalovaný** namítá, že stěžovatelka v kasační stížnosti neuvádí žádné nové argumenty nad rámec žaloby, nereaguje na argumentaci městského soudu. Žalovaný ve správním řízení zdůvodnil, že požadované podklady k dispozici nemá a že je v souladu s dotčenou právní úpravou může po stěžovateli požadovat. Otázka porušení § 6 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, tak pro věc není klíčová. Stěžovatelka byla vyzvána k odstranění nedostatků žádosti, neboť nedoložila nutné podklady. Stěžovatelka ani k výzvě požadované podklady nedoložila, přičemž městský soud potvrdil závěr žalovaného, že dané podklady mohl požadovat. Dále žalovaný odkázal na závěry městského soudu týkající se legitimnosti požadavků na předložení podkladů dle § 147 odst. 1 písm. f), g) h) a q) školského zákona s tím, že stěžovatelka na tuto argumentaci nikterak nereagovala.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná.

[9] Poté přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen s. ř. s.)], a shledal, že kasační stížnost není důvodná.

[10] Podle § 147 odst. 1 školského zákona *žádost o zápis školy nebo školského zařízení do rejstříku obsahuje (mimo jiné) tyto údaje a doklady: dle písm. f) rámcový popis personálního a majetkového zajištění a financování činnosti školy nebo školského zařízení s ohledem na požadavky rámcového vzdělávacího programu, pokud je stanoven, dle písm. g) doklad osvědčující vlastnické nebo užívací právo právnické osoby, která bude vykonávat činnost školy nebo školského zařízení, k prostorám, případně území, kde bude uskutečňováno vzdělávání nebo školské služby, dle písm. h) stanovisko příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví a stavebního úřadu, ze kterého vyplývá, že příslušné prostory lze užívat pro navrhovaný účel, včetně údaje o nejvyšším počtu osob, které lze v těchto prostorách vzdělávat nebo jim poskytovat školské služby a dle písm. q) stanovisko kraje, na jehož území bude střední nebo vyšší odborná škola působit, pokud není jejich zřizovatelem.*

[11] Podle § 149 odst. 3 školského zákona *žádost o zápis změny v rejstříku obsahuje pouze údaje a doklady, které se přímo týkají příslušné změny. Doklady uvedené v § 147 odst. 1 písm. p) a q) se vyžadují pouze v případě změny v údajích uvedených v § 144 odst. 1 písm. d), e) a f). Navrhuje-li se zápis změny v údajích o právnické osobě vykonávající činnost školy nebo školského zařízení v rejstříku z důvodu převodu nebo přechodu činnosti školy nebo školského zařízení na*

jinou právnickou osobu, posuzuje orgán, který vede rejstřík škol a školských zařízení, podmínky pro výkon činnosti školy nebo školského zařízení u přejímající právnické osoby obdobně, jako by se jednalo o zápis nové školy nebo školského zařízení.

[12] Podle § 45 odst. 2 správního řádu *nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit.*

[13] Stěžovatelka v kasační stížnosti zejména namítala, že v případě žádosti o zápis změny v údajích tato žádost nemusí obsahovat všechny náležitosti jako žádost o zápis školy nebo školského zařízení.

[14] S tímto tvrzením lze v obecné míře souhlasit, toto pravidlo je skutečně vyjádřeno v § 149 odst. 3 větě první školského zákona. Stěžovatelka však již zcela pomíjí pravidlo vyjádřené v třetí větě tohoto ustanovení, dle kterého rozhodující orgán posuzuje podmínky pro výkon činnosti školy v případě změny v údajích o právnické osobě vykonávající činnost školy nebo školského zařízení z důvodu převodu nebo přechodu činnosti školy nebo školského zařízení na jinou právnickou osobu obdobně, jako by se jednalo o zápis nové školy nebo školského zařízení.

[15] V rámci kasační stížnosti stěžovatelka opakovaně argumentovala tím, že na činnosti školy se fakticky nic nemění, pouze dojde ke změně osoby zřizovatele. Toto tvrzení je však přinejmenším značně zavádějící. Z obsahu žádosti ze dne 30. 4. 2021 vyplývá, že zanikající právnická osoba Lékařské a přírodovědné GYMNÁZIUM PRIGO PRAHA, s. r. o. požádala o převod činnosti střední školy na stěžovatelku. Předmětem řízení tak není žádost o zápis změny v osobě zřizovatele, ale o zápis změny v údajích o právnické osobě vykonávající činnost školy nebo školského zařízení. Stěžovatelka důležitost požadované změny podceňuje, když se domnívá, že jde toliko o změnu formálního charakteru. Naopak, údaje o právnické osobě vykonávající činnost školy jsou z pohledu školského zákona stěžejní, neboť na základě tohoto zápisu vzniká konkrétní právnické osobě právo poskytovat vzdělávání a školské služby, právo vydávat doklady o vzdělání a nárok na přidělování finančních prostředků ze státního rozpočtu nebo z rozpočtu územního samosprávného celku (§ 142 školského zákona). Důležitost zápisu změny v údajích o právnické osobě vykonávající činnost školy se projevuje právě v § 149 odst. 3 větě třetí školského zákona, který rozhodujícímu orgánu v takových případech ukládá, aby se žádostí o zápis změny zabýval obdobně, jako by se jednalo o zápis nové školy nebo školského zařízení. Argumentace stěžovatelky, že žalovaný po ní požadoval podklady v rozsahu, jako by žádala o zápis nové školy, je proto nedůvodná, neboť právě v takovém rozsahu se žalovaný měl žádostí zabývat.

[16] Nedůvodným je též odkaz stěžovatelky na komentář ke školskému zákonu. Ten byl sepsán k právnímu stavu ke dni 1. 4. 2009, nemůže proto reflektovat změny provedené novelou č. 82/2015 Sb. školského zákona, která s účinností od 1. 5. 2015 přidala do § 149 odst. 3 školského zákona třetí větu, jež je pro posouzení projednávané věty zásadní.

[17] Nejvyšší správní soud tak činí dílčí závěr, že školský zákon žalovanému obecně umožňoval, aby dané podklady po stěžovatce požadoval, neboť stěžovatelka žádala o zápis změny v údajích o právnické osobě vykonávající činnost školy nebo školského zařízení z důvodu převodu činnosti školy na jinou právnickou osobu. Dále se Nejvyšší správní soud

pokračování

zabýval otázkou, zda v této konkrétní věci byly dány důvody pro vyžadování dalších podkladů s ohledem na okolnosti tvrzené stěžovatelkou.

[18] Předně, mezi stranami není sporné, že stěžovatelka požadované podklady k žádosti a ani na výzvu žalovaného nedoložila. V rozhodnutí o přerušení řízení žalovaný stěžovatelku seznámil s tím, že podle § 149 odst. 3 školského zákona se žádost o zápis změny zabývá obdobně jako žádost o nový zápis. Poté konstatoval, že stěžovatelka nedoložila podklady podle § 147 odst. 1 písm. f), g) h) a q) školského zákona, blíže však odůvodnil pouze požadavek na doložení stanoviska Středočeského kraje s tím, že stěžovatelka nesprávně přiložila stanovisko Moravskoslezského kraje. Současně žalovaný stěžovatelce vytkl, že k žádosti nebylo přiloženo potvrzení o udělení výjimky z povinnosti dle § 23 odst. 2 školského zákona. V rozhodnutí o rozkladu ze dne 23. 11. 2021 ministr školství odmítl námitku stěžovatelky, že žalovaný měl dané podklady již k dispozici od právního předchůdce stěžovatelky, neboť dokládáné údaje se mohou v čase měnit, je proto legitimní tyto podklady opětovně požadovat po právním nástupci zapsané právnické osoby.

[19] Dle městského soudu správní orgány dostatečně odůvodnily požadavek na doložení podkladu dle § 147 odst. 1 písm. q) školského zákona. V případě ostatních podkladů městský soud uvedl, že správní orgány měly podrobněji zdůvodnit, proč je legitimní po stěžovatelce podklady požadovat, a uvést, zda správní orgány podklady disponují a zda k nim mohly k návrhu stěžovatelky přihlídnout. Tento nedostatek nicméně dle městského soudu nemá vliv na zákonnost, neboť si žalovaný požadované podklady buď nemohl obstarat z úřední iniciativy, nebo uvedl skutečnosti zpochybňující tvrzení stěžovatelky o pouhém převzetí činnosti zanikající právnické osoby stěžovatelkou. Nejvyšší správní soud se s těmito závěry městského soudu ztotožňuje.

[20] Předně je jednoznačné, že žalovaný mohl podklady požadovat na základě § 149 odst. 3 v kombinaci s § 147 odst. 1 školského zákona. V projednávaném případě je podstatné, že žalovaný v usnesení ze dne 20. 7. 2021 stěžovatelku s těmito zákonnými ustanoveními seznámil a uvedl, které konkrétní podklady k žádosti nebyly přiloženy a které požaduje předložit. Ministr školství v rozhodnutí ze dne 23. 11. 2021 dostatečně vypořádal námitku stěžovatelky, že žalovaný potřebnými podklady již disponoval. V rozhodnutí o zamítnutí žádosti ze dne 27. 8. 2021 žalovaný uvedl důvody zamítnutí žádosti podle § 148 odst. 2 školského zákona. Mimo jiné uvedl, že z vlastní úřední činnosti zjistil, že právní předchůdkyně stěžovatelky doložila v jiném řízení stanovisko Krajské hygienické stanice Středočeského kraje ze dne 18. 8. 2020, č. j. KHSSC 42992/2020, dle něhož lze prostory na adrese Humny 338, 273 08 Pchery využívat pro účely poskytování vzdělávání ve střední škole s nejvyšším povoleným počtem 90 žáků, u této střední školy je přitom v rejstříku zapsán nejvyšší povolený počet žáků ve výši 124 žáků. Dále žalovaný zjistil, že střední škola, jejíž činnost vykonávala právní předchůdkyně stěžovatelky vykazovala ke dni 31. 3. 2018 31 žáků, v letech 2019, 2020 a 2021 nebyli žáci vykazováni. Již tyto skutečnosti dle Nejvyššího správního soudu svědčí o neaktuálnosti dříve předložených podkladů, a tudíž o nemožnosti jejich využití v tomto řízení.

[21] Jak ostatně správně uvedl již městský soud, obdobné závěry lze učinit i k dalším zákonným podkladům pro vydání rozhodnutí o zápisu změny, konkrétně personálního a majetkového zajištění a financování činnosti školy s ohledem na požadavky rámcového vzdělávacího programu.

[22] Ostatně sama stěžovatelka ponechala svá tvrzení o dříve předložených podkladech pouze v obecné rovině, neuvedla, na jaké konkrétní podklady odkazuje, ani v jakých řízeních byly předloženy. Současně neuvedla nic konkrétního o tom, že by dříve předložené podklady měly být stále aktuální.

[23] Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že žalovaný se měl žádostí o zápis změny stěžovatelky zabývat obdobně, jako by se jednalo o zápis nové školy nebo školského zařízení. Tato žádost vykazovala nedostatky spočívající v absenci některých nutných podkladů. Stěžovatelka požadované podklady ani v dodatečně stanovené lhůtě nedodala a její argumentace, že žalovaný podklady již disponoval a že si je mohl opatřit sám, není důvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

[24] Žalobkyně se svými námitkami neuspěla. Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozsudku ani z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[25] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, pročež nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, soud proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. ledna 2025

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu